

॥१२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥ इतिशान्ति० मो० नै० भा० ऊनचत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥३९॥ कथंसइति सर्वतेपरमात्मानंपूजयंतैसमंततः॥ इदमाख्यानमर्षियंपारंपर्यागतं नृप॥२४॥ नावासुदेवभक्तायत्वयादेयंकथंचन॥ मत्तो न्यानि च ते राजन्नुपाख्यानशतानि वै॥२५॥ यानि श्रुतानि सर्वाणि ते पांसोरोयमुद्धृतः॥ सुरासुरैर्यथाराजन्निर्मथ्यामृतमुद्धृतं॥२६॥ एवमेतत्पुराविप्रैः कथामृतमिहोद्धृतं॥ यश्चेदंपठते नित्यं यश्चेदं शृणुयान्नरः॥२७॥ एकांतभावोपगत एकंतेषु समाहितः॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं भूत्वा चंद्रप्रभो नरः॥२८॥ ससहस्रार्चिषदेवंप्रविशेन्नात्र संशयः॥ मुच्ये दार्तस्तथारोगाच्छुल्वेमामादितः कथां॥२९॥ जिज्ञासुर्लभते कामान्भक्तो भक्तगतिं ब्रजेत्॥ त्वयापि स तं राजन् न भ्यर्च्यः पुरुषोत्तमः॥३०॥ सहिमातापिता चैव रुक्मस्य जगतां गुरुः॥ ब्रह्मण्यदेवो भगवान्प्रीयतांते सनातनः॥३१॥ युधिष्ठिरमहाबाहो महाबुद्धिर्जनार्दनः॥ वैशंपायन उवाच श्रुत्वैतदाख्यानव रंधर्मराड्जनमेजय॥३२॥ भ्रातरश्चास्य ते सर्वे नारायणपराभवन्॥ जितं भगवता तेन पुरुषेणेति भारत॥३३॥ नित्यं जप्य पराभूत्वा सरस्वतीमुदीरयन्॥ यो त्वस्माकं गुरुः श्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनो मुनिः॥३४॥ जगौ परमकं जप्यं नारायणमुदीरयन्॥ गत्वा तं रिक्षात्स तं क्षीरोदममृताशयं॥३५॥ पूजयित्वा च देवेशं पुन रायात्स्वमाश्रमं॥ भीष्म उवाच एतत्ते सर्वमाख्यातं नारदोक्तं मये रितं॥३६॥ पारंपर्यागतं त्वेति तन्नामैकथितं पुरा॥ सौतिरुवाच एतत्ते सर्वमा ख्यातं वैशंपायन कीर्तितं॥३७॥ जनमेजयेन तच्छुत्वा कृतं सम्यग्यथा विधि॥ यूयं हितमतपसः सर्वे च चरितव्रताः॥३८॥ सर्वे वेदविदो मुख्या नैमिषारण्यवासि नः॥ शौनकस्य महासत्रं प्राप्ताः सर्वे द्विजोत्तमाः॥३९॥ यजध्वंसु दुतैर्यज्ञैः शाश्वतं परमेश्वरं॥ पारंपर्यागतं त्वेति तन्नामैकथितं पुरा॥१४०॥ इति श्रीमहा भारते शान्ति० मोक्ष० प० नारायणीये ऊनचत्वारिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥३९॥ शौनक उवाच कथं स भगवान् देवो यज्ञेष्वग्रहरः प्रभुः॥ यज्ञधारी च स तं वेद वेदांगवित्तथा॥१॥ निवृत्तं चास्थितो धर्मक्षमी भागवतः प्रभुः॥ निवृत्तिधर्मां विदधे स एव भगवान्प्रभुः॥२॥ कथं प्रवृत्तिधर्मेषु भागाहो देव ताः कृताः॥ कथं निवृत्तिधर्माश्च कृता व्यावृत्तबुद्धयः॥३॥ एतं नः संशयं सौतेच्छिगुह्यं सनातनं॥ त्वयानारायण कथाः श्रुता वै धर्मसंहिताः॥४॥ सौतिरुवा च जनमेजयेन यत्पुष्टः शिष्यो व्यासस्य धीमतः॥ तत्ते हं कथयिष्यामि पौराणं शौनकोत्तम॥५॥

यज्ञधारी यज्ञकृत् एकस्यैव यज्ञभोक्तृत्वं यज्ञकर्तृत्वं च वि

रुद्धमित्यर्थः तथा परस्परविरुद्धयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोः एकस्य शास्त्रत्वं विरुद्धं यत्प्रकारकत्वापत्तेरिति प्रश्नार्थः एतेन जीवेशयोरेवेदत्वातिपत्त्यर्थो निवृत्तिधर्मश्चाक्षिप्तइति ज्ञेयं॥१॥२॥३॥४॥५॥